

Vodnjak neskončnih čudežev

Avtor: Pedro Pablo Sacristán

Luka je bil otrok, katerega najljubša aktivnost je bila, da je ležal in gledal v strop ali da je tiho sedel pred televizijo. Vedel je, da njegovim staršem ni bilo všeč, da je toliko časa preživel na takšen način, toda všeč mu je bilo udobje takšnega načina življenja in navsezadnje mu v šoli ni šlo slabo...

Nekega dne, ko so bili na pohodu, je Luka sedel, da bi si malo odpočil in naslednje, kar se je zavedel, je bilo to, da je izgubil skupino. V trenutku, ko se je pobiral na noge, je ves osupel zagledal malega palčka, kako hitro hodi med drevesi. Palček je bil videti tako jezen, godrnjal je in stokal, da ni opazil, kako se je po hribu navzdol valila velika skala točno proti njemu. Če ne bi bilo hitrega refleksa Luke, ki je skočil, da reši palčka, bi bil drobcen fantiček zmečkan!

Ko si je palček opomogel od šoka, je bil tako hvaležen, da je vztajal, da Luki pokaže enega izmed palčkovih skrivnostnih krajev. Tako sta hodila po gorah in prispela do majhne jase. Na sredini jase je stal vodnjak.

“To je čarobni vodnjak,” je razložil palček.

“Od časa do časa pridejo iz njega čudovita darila in kdorkoli je v tistem času tu, jih lahko uporablja in v njih uživa.

Luka ni vedel, ali naj verjame tej zgodbi, toda v istem trenutku se je iz vodnjaka prikazalo zares super kolo.

“Ali ga lahko obdržim?” je vprašal Luka.

“Seveda, tvoje je! Uživaj!”

Luka je dolgo časa opazoval kolo in bil nad njim zelo navdušen. Končno se je usedel nanj, da bi ga preizkusil.

Toda ne za dolgo, saj je kolo brez opozorila izginilo in Lukova zadnjica je pristala v blatu. Zelo bi se razjezil nad palčkom, če ne bi ravno v tistem trenutku iz vodnjaka prišel kostum njegovega najljubšega superjunaka, kompletno z vsemi pripomički. Ponovno je Luka preživel veliko časa v preučevanju vsega na kostumu in ponovno je ravno po tem, ko se je vanj oblekel in se začel igrati, darilo izginilo.

In tako se je nadaljevalo. Pred njegovimi očmi se je zvrstila procesija vseh stvari, ki jih je imel rad, toda niti ena ni ostala z njim dlje časa. Najprej je bil jezen, ker je hotel obdržati vse, da bi jih odnesel domov, toda ko je spoznal, da to ni mogoče, se je zadovoljil s tem, da je užival v vsakem čudežu, ki ga je zagotovil vodnjak, dokler tega ni več mogel.

Usedel se je in počival s svojim prijateljem palčkom. Palček mu je razložil, da je vodnjak vedno deloval na takšen način, nenehno je dajal čudovita darila in darila so vedno izginila malo za tem. Povedal je Luki, kako so se na koncu vsi strinjali, da je vodnjak tako, da je ponujal vedno kaj novega, bil najboljši.

Čas je minil zelo hitro in še preden sta se zavedla, so vsi iskali Luko. Ko je palček slišal njihove klice, je zbežal stran, imel je samo še čas, da je rekel:

“Ne morem dovoliti, da me vidijo in ne morem ti dovoliti, da se spomniš, kje je ta kraj, toda da me ne boš pozabil, ti bom dal darilo.”

Luki je izročil majhen paket in preden je izginil je rekel.

“To je miniatura kopija vodnjaka, vendar je prav tako magična. Nauči se, da nanj gledaš na pravi način in zagotovil ti bo veliko zabave. Adijo in hvala, ker si me rešil!”

Zaradi vse zmede, ki je sledila po tem, ko so ga našli v gozdu, je Luka za nekaj dni pozabil na darilo. Odločil se je, da ga bo odprl v svoji sobi, kot da bi bila skrivnost, le da je nazadnje ugotovil, da je darilo bila samo enostavna ura z njegovo sliko, kako se igra ob vodnjaku.

“Palček se je šalil z mano,” si je mislil. “Vem, da bi bilo preveč dobiti pravo kopijo tistega vodnjaka.”

Tako se je Luka ponovno usedel na posteljo, da prakticira svojo specialiteto preživljanja časa. Toda ko se je kazalec na uri prestavil za 5 minut, je iz ure prišel majhen žar in slika Luke, ki se je srečno igral, se je zdrobila na tisoče koščkov in se sestavila v obliko podobe otroka, ki se je počutil osamljen in zdolgočasen. Enako se je zgodilo čez naslednjih 5 minut in vsakič, ko je minilo še 5 minut brez da bi Luka karkoli naredil.

Luka je začel razumeti. Kaj če so bila darila iz vodnjaka minute? Ali je o tem govoril palček, ko mu je rekel, da se mora naučiti gledati na darilo na pravi način?

Tako je Luka dojel: čas se ne more ustaviti, zato se moraš resnično prepričati, da uživaš v svojih darilih takrat, ko pridejo, saj ko enkrat odidejo, odidejo za vedno in se ne vrnejo nikoli več.

Nato je razmišljal o minutah, ki jih je v življenju zapravil, toliko jih je preživel v gledanju televizije ali v ležanju v svoji sobi in te minute se ne bodo nikoli več vrnile. Zavedel se je, da moraš v njih, tako kot pri darilih iz vodnjaka, začeti uživati takoj.

Od tistega dne dalje je bilo, kot da bi bili v hiši 2 ali 3 Luke. Kjerkoli je bil, se je naučil odpreti svoje uči in v vsakem trenutku ugotoviti, kakšno fantastično darilo mu je dal vodnjak časa. Na takšen način se je naučil brati knjige, ki jih drugače ne bi nikoli prebral, se igrati igre, ki se jih ne bi nikoli igral, spoznati prijatelje, ki jih ne bi nikoli spoznal in se učiti lekcij, ki se jih ne bi nikoli naučil... Naučil se je gledati na vse okrog sebe kot na darilo, darilo, ki ga je potrebno maksimalno uživati. In tudi, ko je kdaj gledal televizijo, je bilo videti, kot da jo je gledal z večjim zanimanjem, saj ni več bil pripravljen zapraviti kateregakoli darila, ki mu ga je podaril magični vodnjak časa.

<http://freestoriesforkids.com/children/stories-and-tales/unending-well-wonders>